

هر آنچه که باید در مورد سرخک بدانید

سرخک یکی از بیماری‌های ویروسی است که قدرت سرایت پذیری زیادی دارد، به طوری که بیش از ۹۰٪ افراد حساس در تماس نزدیک با بیمار آلوده می‌شوند. قبل از استفاده واکسن، بیماری سرخک در جوامع بسیار شایع و بومی بوده است و هر ۳ تا ۵ سال به علت تجمع افراد حساس، همه‌گیری‌های بزرگ بیماری در دنیا باعث بسیاری از مرگ و میرها بخصوص در کودکان زیر ۵ سال می‌گردید.

راه انتقال

انتقال بیماری به صورت فرد به فرد از طریق ذرات تنفسی و یا به وسیله تماس مستقیم با ترشحات بینی و گلودی فرد مبتلا صورت می‌گیرد. افراد مبتلا به طور متوسط از ۳ روز قبل از شروع علائم تا ۴ روز بعد از شروع بثورات جلدی می‌توانند ویروس را منتشر نمایند. جداسازی بیماران در این دوره در کاهش انتقال بیماری به دیگران مهم است.

علائم بالینی

بعد از دوره نهفتگی (دوره کمون) که از ۸ تا ۱۵ روز متغیر است، علائم اولیه به صورت تب، خستگی، آبریزش از بینی، سرفه و یا کنژنکتیویت ظاهر می‌شود. ممکن است همزمان با بروز بثورات جلدی، نقاط کوپلیک در مخاط داخلی دهان ظاهر شوند که معمولاً ۱ تا ۲ روز بعد، از بین می‌روند. پس از ۲ الی ۴ روز از علائم مقدماتی، راش جلدی ماکولوپاپولر در پشت گوش‌ها، صورت به همراه تب بالا ایجاد می‌شود. بثورات به سمت تنه و اندام‌ها گسترش یافته و معمولاً در طی کمتر از یک هفته برطرف می‌شوند.

راه پیشگیری

با توجه به اثر بخشی بالای واکسن، بهترین راه پیشگیری از بیماری سرخک واکسیناسیون بر علیه این بیماری است. که در دونوبت در یک سالگی و هجده ماهگی برای کودکان تجویز می‌گردد.